

[Fuglsang.]

der opfylder visse Mindstekrav. Det har jeg heller ikke noget imod, men jeg vil gerne bemærke, at det vilde være af en vis Værdi, om der paa Foranledning af Ligningsraadet blev udarbejdet en Plan eller et Skema, der kunde anvendes som Norm for disse Mindstekrav. Det maatte sikkert kunne lade sig gøre.

Efter § 6 i Afsnit II er de skattelignende Myndigheder berettigede til hos erhvervsdrivende, der er bogføringspligtige, at faa Adgang til paa Stedet at gennemse Bøger og Bilag. Det har i Virkeligheden været praktiseret saadan i vor Skattekreds gennem mange Aar. Vi er gaaet hen til de handlende eller næringsdrivende og har spurgt, om vi maatte se deres Bøger og Papirer, og det er aldrig blevet nægtet, ja de har ikke engang gjort sure Miner. Jeg tror, det er rigtigt, at Skatteyderne ser saadan paa det, idet de er bedst tjent med, at der er Orden i Forholdet. Dette, at man nu efter § 7 har Ret til at optælle Varelagre og tælle Kreaturer o. s. v., er maaske en lidt mere vidtgaende Bestemmelse; men i Henhold til et Cirkulære i Tilslutning til Loven om den ekstraordinære Formueopgørelse har Skatteraadene i Forvejen Ret dertil, og denne Ret bliver ogsaa brugt i enkelte Tilfælde. Det er noget, som man ikke kan forudsætte skal bruges i stor Udstrækning, idet de skattelignende Myndigheder slet ikke kan overkomme det. Efter det Cirkulære, jeg nævnte for et Øjeblik siden, skulde Kontrollen jo ske ved Hjælp af Toldvæsenet, men det vil sikkert være alt for uoverkommeligt.

I Afsnit III, § 13, fastsættes Straf indtil 2 Aar for svigagtig Hensigt ved en fejlagtig Opgørelse. Jeg er nu ikke Tilhænger af mere Menneskejagt end nødvendig, men jeg erkender, at der kan være Forhold, der er saa grelle, at de berettiger til en alvorlig Straf. Det er dog i Almindelighed sikkert bedst at straffe Skattesnyderen paa Portemonnæen, for det er den, han har villet holde Haanden over, og det er den, han er mest øm over. Der vil ganske sikkert heller ikke blive Tale om Fængselsstraf undtagen i de aller grælleste Tilfælde. Vi havde en Skatteyder i min Egn. Det viste sig, da hans Bo skulde gøres endeligt op, at han havde liggende en meget stor Formue i Form af Dampskibsaktier, der aldrig havde været medtaget i Selvangivelsen. Det drejede sig om mange Aar, i hvilke han havde haft dem liggende som en lille Reserve, eller rettere en stor Reserve. Jeg finder det rimeligt, naar en Mand har

unddraget Staten et saadant Beløb gennem mange Aar, at han saa ogsaa kommer til at bløde for det. Det vil selvfølgelig være haardt for ham, alene dette at faa den Straf, der ligger i, at man har taget de fleste af Pengene fra ham, om ikke dem alle sammen.

Med Hensyn til de omtalte Regnskaber maa man være klar over, at der er mange ubehjælpssomme Skatteydere. Det ser vi jo, naar en Skatteyder klager, og man beder om at faa nærmere Rede paa hans Forhold. Saa er det i Virkeligheden i mange Tilfælde et yderst ubehjælpssomt Materiale, han er i Stand til at fremsende til Skatteraadene. Jeg tror nu, at Landboerne, og det er jo først og fremmest dem, man tænker paa, godt maatte kunne vænne sig til at opbevare deres Afregninger fra Mejeri og Slagteri og Eksportforeninger o. s. v., og efterhaanden som der bliver uddannet flere og flere Regnskabskonsulenter, kan der meget vel komme flere brugelige Landbrugsregnskaber frem. Vi vil gerne bidrage til, at der kommer mange, mange flere gode Landbrugsregnskaber frem, for det, der i mange Tilfælde volder Besvær i Diskussionen, er at man siger: Landbrugerne kan dække sig. De fører ingen Regnskaber, saa de kan sidde og dække sig. Det er der saa mange andre, der ikke kan gøre. Men en Betingelse herfor er, at vi kan faa nogle flere virkelig dygtige Regnskabskonsulenter.

Nu ser jeg nok, man vil have, at disse Folk, der for Betaling, — man kan vel godt bruge det Udtryk, — udfærdiger et Regnskab, der muligvis ikke er rigtigt, skal hjemfalde til Straf. Det vil under saadanne Forhold ikke være saa morsomt for en Regnskabskonsulent at komme ud og gøre en Mands Regnskab op. Han spørger ham: Har jeg nu faaet det hele opgivet? — hvortil Manden svarer ja. Saa skriver Konsulenten under paa det. Han kan jo dog ikke vide, om Manden ikke alligevel har glemte noget. Det maa blive Mandens Ansvar; men det vil sikkert ogsaa blive saadan i Praksis; at Regnskabskonsulenten eller de regnskabsførende, der sidder rundt om i Byerne og tager ud for at hjælpe Folk med at stille det bedst mulige Regnskab op paa et temmelig løst Grundlag, maa tage Forbehold. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke de skal komme i Tanker om at faa skrevet neden under Regnskabet, inden de sætter deres Navn under det, at de har taget ethvert Forbehold.

I øvrigt er jeg meget vel fornøjet med, at der tilvejebringes et saadant Grundlag for at faa de bedst mulige og rigtigst mulige Selvangivelser frem, saa at vi kan faa den